

Tolkningsfrågor

- 1) Ska prövningen enligt punkt 20 i domen i mål C-188/89, Foster m.fl., av frågan vad som avses med ett organ som står under en medlemsstats tillsyn tillämpas
  - (a) kumulativt eller
  - (b) alternativt?
- 2) Finns det någon grundläggande princip för den prövning av de olika omständigheter – vilka identifierades i domen i mål C-188/89, Foster m.fl. och kan anses vara de alternativa kriterier som ska beaktas vid en helhetsbedömning – som en domstol ska göra för att avgöra huruvida ett visst organ står under statens tillsyn?
- 3) Är det, för att detta organ ska anses stå under en medlemsstats tillsyn, tillräckligt att medlemsstaten har gett organet ett stort mått av ansvar för det påstådda syftet att fullgöra skyldigheter enligt EU-rätten, eller är det dessutom nödvändigt att ett sådant organ också har a) särskilda befogenheter eller b) verkar under medlemsstatens direkta kontroll eller övervakning?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 31 juli 2015 –
Nils-Johannes Kratzer mot R+V Allgemeine Versicherung AG**

(Mål C-423/15)

(2015/C 320/29)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesarbeitsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Nils-Johannes Kratzer

Motpart: R+V Allgemeine Versicherung AG

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 3.1 a i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet ⁽¹⁾ och artikel 14.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (omarbetning) ⁽²⁾ tolkas så, att också en person, av vars ansökan det framgår att anställning och sysselsättning inte eftersträvas, utan endast ställning som sökande för att personen ska kunna göra gällande skadeståndsanspråk, ska anses söka "tillträde till anställning och till yrkesutövning"?

2. Om den första frågan besvaras jakande, kan en situation i vilken ställning som sökande inte har uppnåtts i syfte att få anställning och sysselsättning, utan för att kunna göra skadeståndspråk gällande, anses utgöra rättsmissbruk enligt unionsrätten?

⁽¹⁾ EGT L 303, s. 16.

⁽²⁾ EUT L 204, s. 23.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court (Irland) den 4 augusti 2015 – Child and Family Agency (CAFA) mot J. D.

(Mål C-428/15)

(2015/C 320/30)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Child and Family Agency (CAFA)

Motpart: J. D

Övrig part: R.P.D

Tolkningsfrågor

- 1) Är artikel 15 i förordning 2201/2003 ⁽¹⁾ tillämplig på ett socialrättsligt förfarande för omhändertagande vid en lokal myndighet i en medlemsstat när ett nytt förfarande måste inledas av ett annat organ enligt annan lagstiftning och, möjligtvis, avseende andra faktiska omständigheter om en domstol i en annan medlemsstat förklarar sig behörig?
- 2) I vilken utsträckning, om någon, ska en domstol beakta huruvida en ansökan med stöd av artikel 15 i förordning 2201/2003, ifall den beviljas, skulle påverka berörda individers rätt till fri rörlighet?
- 3) Om barnets bästa i den mening som avses i artikel 15.1 i förordning nr 2201/2003 enbart avser forumfrågan, vilka omständigheter ska domstolen beakta avseende detta begrepp som inte redan har beaktats vid bedömningen av huruvida en annan domstol är "bättre lämpad"?
- 4) Ska en domstol vid prövningen enligt artikel 15 i förordning 2201/2003 beakta lagstiftning, förfaranden eller praxis vid domstolarna i den andra aktuella medlemsstaten?